

Beslut om gemensamt program – Ståhlberg ny DLF-ordförande

Benny Ståhlberg vann Distriktsläkarförningens ordförandeklubba. Men vem som skulle väljas var in i det sista en öppen fråga vid DLFs fullmäktige i Stockholm i fredags.

II Stämningen var laddad. Förtroendet för styrelsen var ifrågasatt. Valberedningen hade presenterat ett förslag till ny styrelse. Dessutom fanns ett alternativt förslag med Ulf Måwe, distriktsläkare i Luleå, som ordförande.

Orsaken till missnöjet var de tre motioner som handlade om en gemensam programförklaring för alla distriktsläkare (Se LT nr 15 och 16/02).

Missnöjda med sittande styrelse

Motionärerna var inte nöjda med den sittande styrelsens behandling av dem.

– Jag känner en stark besvikelse. Jag tycker inte att styrelsen tagit motionerna på allvar. Man har alltså avslagit dem, sa Per Nordlund, DLF Sydvästra Skåne.

– Jag håller inte om att det är ett avslag. Vi är överens om målet men inte om medlen, sa dåvarande ordföranden Carl-Eric Thors.

– Var står det att ni är positiva till en programförklaring? Styrelsen har inte rätt ut det. Det finns inga mål att enas om och inga medel att vara oeniga om, sa Robert Svartholm, DLF Norrbotten.

För att reda ut begreppen smälte de

En enad front för bättre arbetsvillkor. Det är målet för DLFs nya styrelsemedlem Benny Ståhlberg i spetsen.

FOTO: ELISABET OHLIN

tre motionärerna därefter samman sina krav i ett nytt gemensamt yrkande för att få svar från styrelsen. Yrkandet innebar att verka för en gemensam programförklaring och handlingsplan för alla allmänläkare oavsett verksamhetsform för att effektivt kunna påverka villkoren för allmänläkarna och hur den nationella handlingsplanen utformas i landstingen.

Genom närmare samarbete med SFAM, SPLF och Sylf och genom »olika kontaktformer, inte minst möten« skulle man åstadkomma en »stor kraft och samsyn till grund för ett beslut om ett långsiktigt handlingsprogram vid nästa fullmäktige«. Förslaget applåderades.

Än mer upprörd stämning

Efter en överläggning svarade sekreteraren tillika valberedningens ordförandekandidat, Benny Ståhlberg, för styrelsens räkning att yrkandet bifalles i de delar som rörde en gemensam programför-

klaring. Detta rörde upp stämningen än mera. Vad var det som inte bifölls? undrade flera, och frågade sig om det fanns en ovilja till att anordna möten med medlemmarna.

Efter två minuters ytterligare betänketid kom styrelsen tillbaka och meddelade att den ställde sig bakom yrkandet som också fullmäktige antog med ett rungende ja.

När det så var dags för val av styrelse blev det lite av presidentvalskampanj med valtal för de två ordförandekandidaterna.

Så meddelade Sten Stenberg, som var valberedningens föreslagna sekreterare, att han inte ställer upp efter »skriverier som andats mer revolution än evolution«.

Därpå meddelade två styrelseledamöter, Sven-Axel Andersson och Maria Dalemar, som inte var föremål för omval, att de skulle ställa sina platser till förfogande om det blev en väsentligt anorlunda styrelse. Så blev det dock inte.

20 röster mot 12

I omröstningen vann Benny Ståhlberg med 20 röster över Ulf Måwes 12.

Till sekreterare valdes Sven-Axel Andersson. Till övriga ledamöter utsågs Daga Byfors, Anders Nilsson och Per Nordlund; de två sista fanns också i det alternativa styrelseförslaget. Dessutom fyllnadsvaldes ytterligare en ur det alternativa förslaget för att fylla luckan efter Sten Stenberg, nämligen Kerstin Ermebrant, som övrig ledamot på ett år.

Efter mötet sa Benny Ståhlberg:

– Styrelsen ska jobba för bättre villkor för allmänläkarna, bättre arbetsmiljö och verka för en avgränsning av uppdraget och – det som debatten handlat om – förbättra samarbetet mellan allmänläkarnas organisationer. Det gäller att vi går fram på bred enad front.

Robert Svartholm tyckte det var synd att Måwe inte blev ordförande.

– Att sy ihop de här organisationerna är ett extremt nätverksarbete. Vi trodde inte att styrelsen skulle klara att samla allmänläkarna och det trodde inte fullmäktige heller, men sedan motionen antagits vågade fullmäktige inte ta steget fullt ut och välja motionärernas förslag till ordförande.

Allt fler väljer att bli stafettläkare

Var sjätte distriktsläkare tog jobb som stafettläkare under 2001. Dålig arbetsmiljö och för låg lön anges som huvudskäl.

II För andra året har Distriktsläkarförningen gjort en stafettläkarenkät bland en tiondel av medlemmarna. 16 procent har i varierande omfattning varit stafettläkare under 2001, en ökning jämfört med föregående år då siffran var 13 procent.

Ökningen är störst bland männen, från 15 till 20 procent, medan kvinnorna ökat från 10 till 11 procent. Många av läkarna har mindre än tio år i allmänläkar-specialiteten. De allra flesta, 90 procent, vill fortsätta med stafettläkeriet.

En tredjedel har också sagt upp sig från sin fasta distriktsläkartjänst. Som

skäl till att arbeta som stafettläkare anges för låg lön och bristande arbetsmiljö.

Arbetsbelastningen är för hög och ledarskapet är dåligt. Några anser att landstingen inte ser och tillvaratar läkarnas kompetens. Att kunna styra sin arbetssituation och arbeta deltid med acceptabel inkomst är andra skäl. Många har angett att de vill prova något nytt.

– Om regionerna och landstingen vill få stopp på stafettläkeriet ska de satsa på dem som är distriktsläkare idag, ge dem bättre arbetsvillkor, ett rimligt uppdrag och se till att uppdraget går att klara av i kombination med ett rimligt socialt liv, sa Benny Ståhlberg när han redovisade enkätresultatet vid fullmäktige i fredags.

Elisabet Ohlin

Elisabet Ohlin

elisabet.ohlin@lakartidningen.se